

Narsistinen sukuperintö

Nimimerkki ” Elämä voitti ”.

Isäni oli narsistisen ja väkivaltaisen isän lapsi. Sodan kauhut kokeneena hän tarttui pulloon ja puukkoon silloin, kun ahdistus iski. Hänen mielenterveytensä oli mennyt rikki jo lapsena. Keinot pahan olon purkamiseen oli malli omalta isältä. Lapset pihalle ja sillä välin piestään akka. Vaikka vain siitä syystä, että juuri pestyt pyykki olivat vielä märkiä eivätkä jo silitettynä kaapissa. Tekosyitä ei juuri tarvinnut keksiä. Muiden läsnä ollessa oltiin niin hyvää ja kunniallista. Tyyliin ”niin mukava mies, eipä olisi uskonut...” ei uskota tänä päivänäkään, vaikka on maannut haudassa liki 30 vuotta. Isäni rahankäyttö oli hyvin tuhlailevaa silloin, kun sillä hankittiin ystäväpiiriä, mutta lapsi ja vaimo saivat nähdä nälkää.

Perheeseen syntyi tytär, jonka mieli järkkäyi myös. Koskaan apua ei saanut hakea perheen ulkopuolelta. Siitä olisi seurannut rangaistus. Mustalainen vie, jos puhut. Näin siis 50–60 luvulla. Eikä apua edes tiedetty hakea, koska väkivaltainen elämäntapa normalisoitiin. Oli ihan normaalia käyttäytymistä hakata, valehdella ja manipuloida, kaataa oma paha olo lapsen kannettavaksi. Kului vuosia 15 ja perheeseen syntyi toinen tytär, ihana pikku prinsessa. Paitsi, että 15v isosisko ei nähnyt mitään hyvää siinä, että vauva sai kaikkea sitä hyvää, mitä isosisko ei ollut saanut. Rahaa, rakkautta, huomiota jne. Tähän mennessä perheen taloudellinen tilanne oli kohentunut, kun talo oli jo rakennettu ja velat maksettu. Nyt narsisti-isä ottikin vauvan lähelleen, mutta vanhempi tytär, joka oli jo oppinut isältään narsistisen käyttäytymisen mallin, laitettiin hoitamaan pikkusiskoa. Isosisko vihasi pientä vauvaa, mutta oli pakotettu hoitamaan tätä, koska ei muuten olisi saanut sitäkään vähää, mitä siihen asti. Siis perustarpeita. Samalla hän oppi, että elämässä on aina pakko ”hoitaa” toisia ihmisiä.

Isosta siskostani tuli toisten hoitaja, mutta narsistisella tavalla. Hän ei onneksi lähtenyt ammatikseen hoitamaan, mutta jostain kumman syystä hänen ympärillään olevat ihmiset ovat alkaneet oireilemaan ja sairastumaan. Syynä se, että narsistinen sisareni osaa manipuloida toisen ihmisen mielen siten, että tämä luulee olevansa sairas ja tarvitsevana hoitoa. Ja ajan mittaan myös nuo oireetkin alkavat ilmaantua. Tähän tarpeeseen sisareni sitten vastaa ihan omalla tavallaan. Hän nimittäin alkaa hoitaa tätä sairasta ihmistä estäen uhriaan pääsemästä terveiden kirjoille. Uhri siis pysyy sairaana, eikä edes uskalla tervehtyä tai luulee olevansa parantumattomasti sairas. Vaikka voisi hyvällä hoidolla parantua.

Hain turvaa itselleni oikeusaputoimistosta, mutta en kokenut saavani apua. Lässytettiin vain, että voivoi, kun näitä tapauksia nyt on niin paljon. Vain rahalla saa juristin, joka uskoo alistettua uhria. Vai saako? Sillä usein myös rahalla se narsistikin puolensa pitää. Narsistihan imee uhrinsa myös taloudelliseen ahdinkoon. Narsisti on eräänlainen voimavaravampyyri, joka saa uhrinsa alistumaan ja tekemään asioita, joita uhri ei tahdo. Uhrilla tosin ei saa olla lainkaan omaa tahtoa, vaan pitää tahtoa samaa kuin narsisti. Tässä voi olla myös syy siihen, miksi monet jäävät työkyvyttömyyseläkkeelle liian varhain ja liian helposti.

Meidän perheessä narsistisiskoni on saanut minut uskomaan 40 vuotta siihen, ettei minusta ole mihinkään, olen vain sairas reppana. Samaan aikaan hän yritti ”hoitaa” minua itse parhaaksi näkemällään tavalla, koska hän ei ymmärrä käsitettä itsemääräämisoikeus. Tai siis hän käsittää sen juuri siten, että hänellä on sellainen oikeus suhteessa sairaisiin ihmisiin. että sana itse tarkoittaa narsistia itseään. Minulla on pitkä sairaushistoria, ja haluaisin hoitaa itseäni, mutta ei ole taloudellisesti varaa. Toimeentulotuessahan ei velkoja huomioida menoina, joten syyllisyys pysyy yllä. Syyllisyys siitä, että olen ottanut velkaa ja yrittänyt sen avulla kelvata sisarelleni ja sukulaisilleni sellaisena kuin olen. Sisareni on saanut nimittäin sukulaisetkin puolelleen. Minähän olen heidän mielestään saamaton laiskuri ja törkeä valehtelija.

Olen itse paennut sisartani ja osin jo toipumassa, mutta olen huolissani siitä, että narsistin uhri ei saa oikeutta. Henkinen väkivalta on kylläkin rikos, mutta uhrina en jaksakaan enää lähteä taistelemaan tuulimyllyä vastaan. Nyt yhteinen äitimme on kuollut ja perunkirjoitukset ovat edessä. Toivon sen olevan viimeinen taisto. Olen jo aika hyvin oppinut olemaan provosoitumatta sisareni sanomisista ja provosoida häntä. Toisaalta narsistihan saa kohtauksen ihan mistä vain, joten mikä tahansa voi provosoida hänet.

Kunpa vain keksisin keinon saada sisareni lapset sekä muut sukulaiset uskomaan, että sisareni on narsisti. Hänen silmissään se narsisti olen tietenkin minä. On mahdollista, että tämä sukuperintö on kulkeutunut ainakin sisareni toiselle lapselle ja heidän lapsilleen. Omalta osaltani olen katkaissut tämän kierteen. Siitä suuri kiitos hyvälle, ratkaisukeskeiselle terapeutille ja tälle yhdistykselle.